

UGENT MAGAZINE

| EDITIE N°8 |

BLAD VOOR ALUMNI
EN ANDERE DURFDENKERS

Ish Ait Hamou
Eredactor UGent

UNIVERSITEIT
GENT

GHENT UNIVERSITY GLOBAL CAMPUS

TIEN JAAR GRENSVERLEGEND

Tien jaar geleden gingen in Incheon, Zuid-Korea, de deuren open van de **Ghent University Global Campus (GUGC)**, nog steeds de enige Belgische universiteitscampus in het buitenland.

Zo'n jubileum doet stilstaan bij wat bereikt is. Op een decennium tijd is GUGC vanuit het niets uitgegroeid tot een levendige campus. Op en top UGent, zelfs op ruim 8.000 kilometer van de Sint-Pietersnieuwstraat. We leiden er niet alleen jonge Koreanen op, maar bouwen er ook stelselmatig onze onderzoekscapaciteit uit.

Met state-of-the-art laboratoria. En professoren en onderzoekers die we wereldwijd rekruteren.

Een jubileum doet ook vooruitblikken. Nu we goed en wel gesetteld zijn in Incheon, is het tijd om onze netwerken verder uit te bouwen en duurzame samenwerkingen aan te gaan. Met andere universiteiten en onderzoeksinstituten, de industrie, overheden, non-profitorganisaties. In Zuid-Korea. Maar ook elders in Azië. En nog verder, waarom niet? Op naar opnieuw tien jaar grenzen verleggen.

[Lees meer over GUGC via deze QR-code](#)

16

COLOFON

UGent Magazine is het blad voor alumnileden en relaties. Het wordt jou twee keer per jaar toegestuurd.

Wil je het liever niet meer ontvangen? Of op een ander adres? Laat het dan weten via communicatie@ugent.be.

Ontvang je het magazine nog niet, en wil je dat wel? Dat kan door lid te worden van de alumnivereniging van jouw opleiding (zie ugent.be/alumnus).

De meeste artikels kan je lezen op www.durfdenken.be. Daar vind je ook de Engelstalige versies.

Registreer je ook op het alumniplatform infinium.ugent.be.

Redactieadres
Directie Communicatie en Marketing UGent,
Campus Ufo, rectoraat
Sint-Pietersnieuwstraat 25
9000 Gent

Verantwoordelijke uitgever
Rik Van de Walle, rector UGent

Coördinatie
Liesbeth Fiems, Fien Ysebie,
David De Wolf

Redactie & Design
The Fat Lady

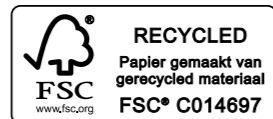
Fotografie
Aaron Lapeirre
Alexander Meeus
Joris Casar
Archief UGent
Hilde Christiaens
Stijn Van Kerkhove

Illustraties
Elise Vandepancke

Cover
Alexander Meeus

Druk
Perka

Gedrukt met vegetale inkt op
100% gerecycleerd Nautilus® papier
en met elektriciteit afkomstig
uit CO₂-neutrale bronnen.

6

DE BRIEF

Geert Cappelaere schrijft een brief aan zijn 18-jarige zelf

8

ALUMNUS VAN HET JAAR

Marianne De Backer: een wereldspeler in de biotechnologie

14

LEVENSLANG LEREN

Erfgoed en samenleving: een nieuwe interdisciplinaire postgraduaatsopleiding

16

DOCOLAB

Gents lab jaagt mee op doping tijdens de Olympische Spelen

21

MAAK HET VERSCHIL

Erfenis voor meer vrouwelijke wetenschappers

24

EREDOCTOR ISH AIT HAMOU

Over hoe lelijkheid ons meer kan verbinden

28

IN BEELD

De Braunschool: een opmerkelijk gebouwencomplex met rijke geschiedenis

32

UGENT IN DE WERELD

Rector Rik Van de Walle over het belang van internationale samenwerking

36

TAALTECHNOLOGIE

Al vergroot nood aan taaltechnologen

14

8

6

INHOUD

Wil je meer verhalen lezen over de UGent, surf dan naar

↓
www.durfdenken.be

28

24

GEERT CAPPELAERE

Geert Cappelaere schrijft een brief aan zijn 18-jarige zelf. Welke raad geeft hij aan de jonge Geert, een jongen uit een eenvoudig gezin die het zal schoppen tot VN-vertegenwoordiger in verschillende conflictgebieden, UNICEF's regionaal directeur voor het Midden-Oosten en Noord-Afrika, en later ook Europees directeur van UNICEF?

Beste Geert,

Er breekt een spannende periode aan. Je jaren in het college van Poperinge zitten erop en je staat voor de keuze: wat nu? Dat je naar de Universiteit Gent gaat, is al uitgemaakt. Over wat je precies wil studeren, twijfel je nog. Het enige wat je weet, is dat je onrecht uit de wereld wil helpen. Dat gevoel zat er al in toen je nog een *klein manneke* was en dat zal nooit verdwijnen.

Ik licht al een tipje van de sluier: je zal kiezen voor Pedagogische Wetenschappen, omdat je daar je sociaal engagement in kwijt kan. Simpel zal het niet worden, ik vind er geen doekjes om. Vooral tijdens je eerste kandidatuur (bachelor, red.) word je serieus op de proef gesteld. Van de dertien vakken moet je er negen in tweede zittijd opnieuw doen. Het lijkt een onmogelijke taak, maar je vecht ervoor en ... het lukt.

Misschien zit de uitspraak van je leerkracht geschiedenis op het einde van je middelbaar daar voor iets tussen. Hij geloofde niet dat je het zou maken, en barstte zelfs in lachen uit toen hij hoorde dat je naar de unief wilde gaan. Dat is blijven plakken. Zelfs nu, meer dan 45 jaar later, denk je daar soms nog aan. Het zal je motiveren, geloof me.

De jaren daarna loopt het gelukkig wat vlotter. Herexamens zal je niet meer hebben. Je hebt je weg gevonden en de vakken zijn steeds interessanter. De ontmoetingen die je – zeker tijdens de laatste jaren van je studies – hebt, zal je niet snel vergeten. Met veel van je mede-alumni heb je nu nog contact.

Na je studies gaat de bal echt aan het rollen. Eerst ga je aan de slag aan de UGent als doctoraatsonderzoeker, studeer je er ondertussen nog criminologie en mensenrechten bij, doe je onderzoek naar jeugdcriminaliteit én dan vragen de Verenigde Naties of je wil meeschrijven aan het Kinderrechtenverdrag. Straffer zelfs: je krijgt de kans om voltijds voor hen te werken en wordt een onvermoeibare expert en voorvechter van kinderrechten wereldwijd.

New York, Jemen, Soedan, Jordanië, Sierra Leone ... En ga zo maar door. Je woont en werkt op ongelooflijk veel plaatsen als vertegenwoordiger voor de Verenigde Naties. De meeste van die plekken zijn op dat moment getroffen door gewapend conflict, dus plezierig zal het zeker niet altijd zijn. Het is een harde carrière. De confrontatie met het diepste onrecht, de grootste armoede en de schrijnendste situaties, dat kruipt in de kleren. Tijd om stil te staan heb je niet, je bent er om mensen te helpen, en dat zal je je hele carrière doen.

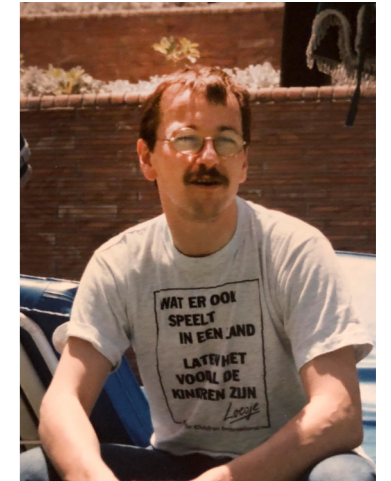
Je zal er fier op terugkijken. Je hebt altijd je gevoel gevolgd, gevochten voor waar je in gelooft en je omringd met de beste mensen om dat te doen. Dat is waar het leven om draait.

Als ik je dan toch één tip mag geven: vergeet niet om tijd en energie te investeren in creativiteit. In plastische kunsten, muziek en fotografie. Dat zijn belangrijke uitlaatkleppen die je later kunnen helpen om de gruwel en miserie wat beter een plaats te kunnen geven.

Maar, geloof het of niet Geert, je zal het maken. De doodgewone jongen uit het kleine West-Vlaamse Proven, zoon van twee kruideniers, dat klein manneke met de droom om het onrecht uit de wereld te helpen, jij zal voor de Verenigde Naties werken. Jij zal strijden tegen onrecht. Ma en pa zullen niet begrijpen wat je precies doet, maar ze zullen je altijd steunen.

Het ga je goed,

Geert

“Als iemand
je zegt dat je
té ambitieus
bent, dan ben
je goed bezig.”

**MARIANNE
DE BACKER**

Marianne De Backer is een van dé namen in de wereld van de biotechnologie. Vandaag is ze ceo van Vir Biotechnology, een biotechbedrijf met hoofdzetel in Silicon Valley, dat middelen ontwikkelt die het immuunsysteem versterken. Ze is een voorvechtster van vrouwen op topposities in deze nog altijd door mannen gedomineerde sector. Haar engagement komt niet uit de lucht vallen.

“Ik heb heel wat obstakels moeten overwinnen om te staan waar ik nu sta.”

Proficiat met de titel ‘UGent-alumnus van het Jaar’. Hoe schat je deze erkenning in?

MARIANNE DE BACKER: “Ik heb al mooie awards

gekregen in mijn carrière, maar deze is de eerste in België. Bovendien van de UGent, waar ik mijn eerste stappen in de biotech heb gezet. Dat kwam eigenlijk door een toevallige ontmoeting met professor Walter Fiers (moleculair bioloog) in de gangen van de Ledeganck aan de faculteit Wetenschappen. Hij gaf me de kans om in zijn afdeling aan mijn thesis te werken. Zijn aanbevelingsbrief leverde mij mijn eerste job als onderzoeker bij Janssen Pharmaceutica op.”

Met welke obstakels én steun kreeg je te maken?

“Toen ik als tiener het concept DNA leerde kennen, was ik meteen verkocht: ik moest en zou wetenschappen studeren. Het was bijna een roeping (lacht). Mijn ouders vonden het maar niks, een meisje in de wetenschappen. Ook de school raadde het af omdat ze dachten dat ik door mijn bijziendheid niet geschikt was om met een microscoop te werken. Ik kreeg de aanbeveling om talen te studeren. Maar ik was zeer vastberaden en had gelukkig wel de steun van mijn wetenschapsleerkrachten, die mijn ouders uiteindelijk konden overtuigen. Na mijn master moest ik van mijn ouders gaan werken. Dankzij de steun van mijn mentoren aan de UGent en bij Janssen Pharmaceutica combineerde ik mijn job met een tweede masteropleiding en een doctoraat. Ik studeerde af summa cum laude, een overwinning tegenover alle ‘ongelovigen.’”

Zijn ze ondertussen bijgedraaid?

“Pas toen mijn vader mij op zijn 83ste bezocht in Silicon Valley. Ik had net een award gewonnen toen hij me zei: ‘We hebben ons vergist, we wisten niet beter.’”

Je weet dus wat het is om als vrouw te moeten opboksen tegen het glazen plafond. Een strijd die je nu blijft voeren?

“In de VS heeft nog altijd maar één op de tien biotechbedrijven een vrouwelijke ceo. Terwijl de helft van de bevolking een vrouw is. Ik zit in een positie waarin ik het verschil kan maken. Ik moedig vrouwelijk talent aan om zich te ontplooiën en kansen te grijpen. Zelf had ik ook geweldige mentoren - zowel mannen als vrouwen - die enerzijds de lat hoog legden, maar mij tegelijk alle kansen gaven. Dat heeft een enorm verschil gemaakt. Daarom neem ik mijn hele loopbaan al initiatief om vrouwelijk talent een duwtje in de rug te geven.”

“Ik neem al mijn hele loopbaan initiatief om vrouwelijk talent een duwtje in de rug te geven.”

Hoe doe je dat precies?

“Bij J&J en later bij Bayer zette ik een programma op waarbij ik vrouwen uitdaagde om uit hun schulp te komen. Ik nodigde hen uit om een half jaar in mijn team te werken en gaf hen een stevige opdracht. Dat gaf deze vrouwelijke onderzoekers veel zichtbaarheid bij het management. Achteraf keerden de meesten niet meer terug naar hun vroegere rol. Een simpel idee, met een geweldige impact. Een 50/50 genderpariteit is ook mijn streefdoel bij Vir Biotechnology. Vandaag is 70 procent van het managementteam een vrouw en is er op alle niveaus van de organisatie al sprake van een verbeterde gendergelijkheid. Hoe diverser het denken in je team, hoe sterker je bent als bedrijf.”

MARIANNE DE BACKER IN HET KORT

- Master biochemie UGent, master moleculaire biologie VUB, doctoraat biotechnologie UGent, MBA Rotterdam School of Management
- **1991:** start bij Janssen Pharmaceutica in onderzoek naar nieuwe medicijnen
- **2004:** directeur scientific & business licensing virology worldwide, Tibotec
- **2006-2018:** verschillende functies als vice-president en senior vice-president bij Johnson & Johnson (J&J) in zowel commerciële als business rollen
- **2019-2023:** Chief Business Officer bij Bayer Pharmaceuticals
- **2023:** Chief Executive Officer bij Vir Biotechnology
- Prijkt op prestigieuze lijsten, waaronder Forbes “50 over 50” Innovation (2023)

Dat vraagt een onbevooroordeelde kijk op talent. We geven bijvoorbeeld veel aandacht aan onze jobomschrijvingen. Let wel: we willen de beste profielen aantrekken. Hoe groter de talentenpool waaruit je kan werven, hoe beter.”

In eerdere interviews gaf je aan geen voorstander te zijn van quota voor vrouwen in topfuncties. Waarom niet?

“Ik was inderdaad lang tegen quota omdat ik gewoon de beste persoon op de juiste plek wil zien, ongeacht gender. Maar de evolutie verloopt zo traag, dat ik van mening ben veranderd. Nu denk ik dat het wel een goed idee is om tijdelijk met quota te werken.”

Als je terugkijkt op je loopbaan, wat zijn voor jou dan hoogtepunten?

“Ik heb tien jaar aan medicijnenonderzoek pur sang gedaan. Acht jaar in België en twee jaar in de VS. Daar zijn zeven patenten uit gekomen. Ik heb dat met hart en ziel gedaan, omdat ik beseftte dat je met dit soort werk het verschil kan maken voor patiënten. Ik zit nu meer dan 30 jaar in de sector en nog altijd voel ik de passie om een verschil te maken voor patiënten. Ik zou elke dag opnieuw voor biotechnologie kiezen. In welke rol dan ook. Ik ben in mijn carrière ongeveer om de drie jaar van rol veranderd, om een andere uitdaging aan te gaan en

weer nieuwe dingen bij te leren. Elke beslissing die ik heb genomen in mijn loopbaan leidde tot een fantastische leerervaring. Ik heb soms getwijfeld om een nieuwe job te accepteren, ook omdat de aanbieding soms kwam in de vorm van een hiërarchisch lagere of totaal andere rol, maar uiteindelijk heb ik altijd de sprong gewaagd. Ik heb nergens spijt van.”

Waren er geen moeilijke momenten?

“Uiteraard. Mijn moeilijkste moment was midden in mijn tweejarige MBA. Tijdens de week werkte ik, mijn weekends gingen naar mijn opleiding. Bij de start van de MBA kregen we het advies om niet te verhuizen, niet te veranderen van job en niet zwanger te worden. Ik heb alledrie gedaan (lacht). Ik beviel van mijn eerste zoon middenin mijn MBA. Er volgde een zeer zware periode, omdat ik zo veel dingen tegelijk moest combineren. Ik werd er wel enorm stressbestendig door. Mijn twee zonen zijn ondertussen uitgegroeid tot twee fantastische jonge mannen, die van hun ouders gezien hebben dat het mogelijk is om je carrière te combineren met een gezin.”

Welk advies zou jij geven aan de 18-jarige Marianne?

“Als iemand je zegt dat je té ambitieus bent, dan ben je goed bezig. Mannen zullen die opmerking nooit krijgen. Geloof dat alles mogelijk is. Zoek uit wat je echt motiveert en vind je ware doel. Laat je niet ontmoedigen door obstakels en uitdagingen onderweg. Met vastberadenheid bereik je wat je wil. Heel belangrijk daarbij: laat je omringen door mensen die je potentieel zien en je steunen. Met de juiste steun kan je altijd meer dan je denkt. Ga ervaringen niet uit de weg, omarm ze. Laat je uit je comfortzone halen. Trek de wereld in, werk op verschillende locaties in verschillende functies. Leer, doe, faal en begin opnieuw.”

“Elke beslissing die ik heb genomen in mijn loopbaan leidde tot een fantastische leerervaring.”

Via deze formele structuur blijf je verbonden met de UGent, en vice versa. Het is een forum voor uitwisseling van kennis en ervaringen, met alumni met verschillende achtergronden. Ik vind het alleen jammer dat ik te ver zit om stageplekken aan UGent-studenten aan te bieden.”

Waar kijk jij nog naar uit?

“Ik ben erg enthousiast over de toepassing van AI bij de ontwikkeling en evaluatie van nieuwe medicijnen. Met AI kunnen we zowel de succesratio verhogen als de doorlooptijd drastisch inkorten. Dat is niet minder dan revolutionair. Als ik kijk naar wat we bij Vir Biotechnology doen, dan is het mijn grote droom om onze behandelingen voor hepatitis B en D, die ondertussen al in een vergevorderd klinisch stadium zitten, te lanceren. Wereldwijd zijn er driehonderd miljoen mensen die leven met chronische hepatitis B en 12 miljoen met een chronische hepatitis Delta-infectie. In de VS is er voor mensen met hepatitis D geen enkele medicatie beschikbaar. Als we slagen met onze behandeling voor hepatitis B, dan zouden we deze ziekte zelfs eindelijk kunnen genezen. Dit jaar verwachten we belangrijke klinische resultaten. Als die positief zijn, dan staan we voor een transformatie. Voor dit bedrijf, maar vooral voor die miljoenen patiënten overall in de wereld die wachten op een behandeling.” ■

Wil je net als Marianne De Backer een wereldwijd netwerk opbouwen met collega-alumni? Sluit je dan aan bij Infinitum, het alumniplatform van de UGent.

Hoe belangrijk is de wisselwerking tussen universiteiten en bedrijven voor jou?

“Als biotechbedrijf werken we verder op een basis van fundamenteel academisch onderzoek. Dat onderzoek is cruciaal voor wetenschappelijke vooruitgang. Kijk naar hoe snel bedrijven het mRNA-vaccin hebben ontwikkeld tijdens de coronapandemie. Er was al tientallen jaren universitair onderzoek aan vooraf gegaan. In de VS is de samenwerking tussen bedrijven en universiteiten heel natuurlijk. Tal van profen richten zelf start-ups op. Het is een zeer dynamische en nauw met elkaar verweven omgeving.”

Heb jij zelf nog een band met de UGent?

“Absoluut, ook al woon en werk ik nu in de VS. Ik heb nog veel contact met oud-studiegenoten. Zij zijn ondertussen over de hele wereld verspreid. Het is mijn netwerk voor het leven. Naast deze informele contacten ben ik stichtend lid van het Alumni Chapter West Coast van de UGent.

ONTDEK DE UGENT-SHOP

UGENT'ER BEN JE VOOR HET LEVEN

Van comfortabele hoodies tot praktische draagtassen, ons shopassortiment biedt iets voor elke alumnus en liefhebber van de UGent. Ook voor onze kleinste fans hebben we sweaters en kruippakjes. Met bijzondere aandacht voor duurzame en maatschappelijke productie. Neem een kijkje op de webshop en draag de UGent met je mee, waar je ook bent.

HOODED SWEATER

€ 39,95

- 100% circulair, uit 80% gerecycleerd katoen (uit snijafval van de andere sweaters) en 20% gerecycleerd polyester
- Waterbesparing in productie per stuk: 6200 liter

KRUIPPAKJE

€ 12,95

- 100% biologisch katoen, wasbaar op 60°C
- Opdruk: 'Student in spe' of 'Future Nobel Prize winner'

JOIN THE PIPE WATERFLES

€ 7,95

- Gemaakt uit de volledig hernieuwbare grondstof suikerriet
- Opdruk: skyline van Gent met de Boekentoren, de Aula, de torens van Gent...
- Join the Pipe zet met de opbrengst drinkwater- en schoonmaakprojecten op in Kenia, Rwanda en Oeganda

TOTEBAG

BOEKENTOREN

€ 6,95

- 100% circulair, uit 80% gerecycleerd katoen en 20% gerecycleerd polyester
- Stevige kwaliteit, met bodenvouw

www.shop.ugent.be

Passen kan in de fysieke shop: Rectoraat | Sint-Pietersnieuwstraat 25 | 9000 Gent | Ma – vrij: 8u30 – 17u

Staat ons erfgoed onder druk?

Erfgoed beroert de gemoederen en verhit het publieke debat. Standbeelden tuimelen van sokkels en monumenten worden beklad. Terwijl UNESCO en de internationale gemeenschap met argusogen de praalwagens van Aalst Carnaval volgen, krijgen kindericonen Pippi Langkous en Zwarte Piet ferme tikken op de vingers en harde vegen uit de pan. Wie weet ruilt zelfs Sinterklaas straks zijn statige mijter in voor de flamboyante kralenkroon van Queen Nikkolah.

Het is duidelijk, de erfgoedsector staat voor vele uitdagingen. Om deze aan te pakken creëerde doctor Aurelie Daems, op vraag van decaan Gita Deneckere (faculteit Letteren en Wijsbegeerte) en Koen Aerts (historicus, vakgroep Geschiedenis) een innovatieve en interdisciplinaire postgraduaatsopleiding 'Erfgoed en samenleving' aan de UGent in het kader van levenslang leren.

Waarom is erfgoed belangrijk?

Aurelie: "Erfgoed is van cruciaal belang voor de samenleving omdat het onlosmakelijk deel uitmaakt van de identiteit en het weefsel; zeg maar het dna van elke gemeenschap. Vooral nu, met de toenemende diversiteit, wordt het steeds essentiëler om verschillende gewoontes en gebruiken, tradities en verhalen te kennen en te erkennen. Erfgoed fungeert niet enkel als een brug tussen het verleden, het heden en de toekomst. Vaak biedt erfgoed ook een gemeenschappelijke grond waarop mensen van verschillende achtergronden zich kunnen verbinden. Of niet."

Erfgoed kan dus zowel een opbouwend als een potentieel splijtend effect hebben?

"Absoluut. Aan de ene kant kan erfgoed dienen als een bindmiddel, waardoor gemeenschappen zich verbonden voelen met elkaar of met een bepaald verleden, een bepaalde herkomst of bepaalde gewoontes. Aan de andere kant kan erfgoed ook tot conflicten leiden, vooral

wanneer het over bedenkelijke gebruiken gaat of over controversiële stukken erfgoed, denk maar aan geroofde of onrechtmatig verworven kunst, het tentoonstellen van menselijke resten van bepaalde gemeenschappen... Dat soort erfgoed kan pijnlijke herinneringen oproepen of symbool staan voor ongelijke machtsverhoudingen. Daarom is het essentieel om in te zetten op een open dialoog en inclusieve benaderingen te hanteren bij het omgaan met erfgoed."

Zit erfgoed nog onder een stolp verstopt in een kelder?

"Erfgoed heeft inderdaad lang een stoffig imago gehad, waarbij voornamelijk experts het recht hadden om over erfgoed te spreken. Dat is steeds minder houdbaar in een samenleving die wil streven naar inclusie, participatie en diversiteit. We hebben vaak de mond vol van die begrippen, maar zolang de drempel voor sommige groepen of personen hoog blijft om met erfgoed om te gaan of te beleven, zal daar niets aan veranderen. Toegang tot erfgoed moet verder worden vergemakkelijkt, zodat een breder publiek kan deelnemen aan huidige en toekomstige erfgoeddebatten en kan bijdragen aan het vormgeven van een meer gedeelde samenleving."

"Vaak biedt erfgoed een gemeenschappelijke grond waarop mensen van verschillende achtergronden zich kunnen verbinden. Of niet."

Hoe speelt de digitalisering van erfgoed een rol in dit alles?

"Digitalisering opent nieuwe mogelijkheden om erfgoed voor iedereen toegankelijker te maken. Door middel van technologieën zoals augmented reality en virtual reality, maar ook door in te zetten op innovatieve methodes rond co-creatie kan een breder publiek erfgoed op een meer toegankelijke, interactieve en boeiende manier ervaren; soms ongeacht de locatie of achtergrond. Bovendien biedt digitale transformatie ook nieuwe manieren om erfgoed te bewaren, te ontsluiten en met elkaar te delen. Tegelijkertijd brengt het ook uitdagingen met zich mee op bijvoorbeeld het gebied van ethiek en privacy."

De uitdagingen die hierboven aan bod komen, verklaren de nood voor het postgraduaat. Je noemde zelf ook het ethische aspect: is dat een focus van de opleiding?

"In twee van de zes vakken van het postgraduaat komen historische en actuele ethisch-juridische kwesties rond erfgoed aan bod. Belangrijke vragen die daarin aandacht krijgen zijn onder meer: wat is de rol van geschiedenis en erfgoed in de samenleving? Hoe kan deze rol worden benut of misbruikt? Zijn bepaalde erfgoednarratieven een selectieve weergave van de geschiedenis en wiens agenda dienen ze? Wie beslist waar men wel of niet waarde aan hecht, wat we doorgeven aan volgende generaties en wat we hoe ontsluiten uit archieven? In het postgraduaat is er ook aandacht voor erfgoed en recht, waarbij onder meer vraagstukken rond copyright, het recht op spreken, teruggave van cultuurobjecten... de revue passeren."

Wat maakt het postgraduaat uniek?

"Het postgraduaat richt zich op drie pijlers: erfgoed in de digitale wereld, erfgoed en publiek, en erfgoed en politiek. We werken samen over de disciplines en faculteiten heen om zo studenten een dieper inzicht te geven in de complexiteit van erfgoed, om hen te leren hoe ze erfgoed op een meer holistische, ethische en duurzame manier kunnen benaderen. De opleiding zet naast de theorie ook volop in op praktijk via hands-on training en op werkplekleren via een uitgebreide onderzoeksstage, waardoor studenten goed voorbereid zijn om een vernieuwende rol te spelen in de erfgoedsector."

Welke impact op de erfgoedsector verwachten jullie?

"We hopen deelnemers te mogen opleiden van diverse achtergronden en disciplines, die een passie hebben voor erfgoed en die actief willen bijdragen aan de verdere ontwikkeling en actualisering van de sector. We hopen dat het postgraduaat zal leiden tot een meer inclusieve en participatieve benadering van erfgoedbeheer, waarbij zoveel mogelijk stemmen gehoord worden en waarbij erfgoed een bron van verbinding en begrip wordt in onze steeds veranderende samenleving." ■

Scan voor meer info
Meer weten over levenslang leren?
Alle info vind je op www.nova-academy.be

De dopingcontroles tijdens de komende Olympische en Paralympische Spelen hebben ook een Gents randje. Het dopingcontrolelab van de UGent, kortweg DoCoLab, stuurt een team onderzoekers naar Parijs om de vele duizenden stalen te helpen controleren. Een van hen is Peter Van Eenoo, hoofd van het lab, professor en koersfan: "Veel vrije tijd zullen we niet hebben, maar ik hoop toch iets van het wielrennen te kunnen meepikken (lacht)."

GENTS DOCOLAB JAAGT MEE OP DOPING

TIJDENS
OLYMPISCHE
SPELEN

"De ontwikkeling van
gendoping is nu
aan de gang."

Voor de Olympische toorts die ze op de Spelen in Rio ontvingen, zoekt hij nog een geschikte plek, maar op de kast achter hem prijken het Vlaamse Sportjuweel in de categorie Topsportversterker en verschillende accreditaties. Als hoofd van het labo combineert de professor veel rollen: hij draagt niet alleen de torenhoge verantwoordelijkheid voor de kwaliteit, maar leidt ook budgettair de organisatie in goede banen. Daarbij blijkt hij een bijzonder warme manager voor zijn team. "Straks kan het hiernaast wel wat rumoerig worden. Elke dag, op vaste tijdstippen tijdens de koffiepauze, komen alle medewerkers samen om over de koers te praten, over de kinderen en soms ook héél even over het werk (lacht)."

NAAR DE SPELEN

DoCoLab is een naam in de sportwereld.

Maar wat maakt het zo bijzonder?

PETER VAN EENOO: "Het DoCoLab behoort tot de vijf grootste labo's van de wereld wat betreft het aantal dopingstalen dat jaarlijks wordt geanalyseerd. Of dat ook de beste labo's zijn, kan ik niet zeggen. Wel is het zo dat WADA (World Anti Doping-Agency), dat al 20 jaar accreditatie geeft aan de 30 laboratoria wereldwijd, intussen twee derde van die labo's ooit schorste. Wij werden nog nooit geschorst: dat zegt wellicht iets over de kwaliteit van ons werk."

PETER VAN EENOO

doctoreerde aan de faculteit Diergeneeskunde, en is nu als professor verbonden aan de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen. In 2010 volgde hij professor Delbeke op als hoofd van het DoCoLab (het UGent-dopingcontrolelaboratorium). Op de Olympische Zomerspelen 2012 ging hij mee naar Londen als het hoofd van de dopingdelegatie.

Julie sporen mee naar doping tijdens de komende Olympische en Paralympische Spelen. Verhuist het hele labo dan naar Parijs?

“Het labo dat de controles op de Spelen leidt, is het Parijse labo. In normale omstandigheden analyseren zij een 20.000-tal stalen per jaar. Maar tijdens de Spelen moeten er ongeveer 10.000 stalen geanalyseerd worden in een kleine maand. De rapporteringstermijn, die in normale omstandigheden 20 dagen beslaat, wordt ingekort tot 24 à 36 uur. Ook de externe druk op de resultaten stijgt door de media, tegenexpertises... Geen enkel labo is voorzien op die aantallen en die intensiteit. Het Parijse labo zet dus zo'n 50 extra mensen in, onder wie een achtstal vanuit het DoCoLab. Elke onderzoeker krijgt een positie binnen het Parijse team die aansluit bij hun eigen specialisatie. Ikzelf sta de Parijse labdirecteur bij om de harde knopen door te hakken.”

KAT- EN MUISPEL

Verwacht je in Parijs nieuwe soorten doping te zien?

“Het is nog net te vroeg: ik verwacht dat eerder binnen vier jaar op de Spelen in LA. Sinds 2004 staat gendoping op de lijst van verboden middelen van het WADA. Tot 2020 bleef dit een zeldzame, dure technologie. Denk maar aan ‘baby Pia’, voor wie enkel de zeer dure genterapie een optie was. Door corona kwam er een versnelling in de ontwikkeling van de mRNA-vaccins. Zo'n vaccin geeft je lichaam de opdracht om antilichamen aan te maken. Gendoping werkt op dezelfde manier: dan maakt je lichaam zelf meer groeihormoon of epo aan. In die zin, daar ben ik persoonlijk van overtuigd, heeft corona mee gezorgd voor de opkomst van gendoping.”

Gendoping wordt dus de next big thing?

“Allicht zijn bepaalde vermogende groepen atleten

Wist je dat...

... het DoCoLab in 50 jaar tijd is geëvolueerd van een lab dat paardendoping opspoorde aan de faculteit Diergeneeskunde, tot het huidige DoCoLab?

... in 1968 voor het eerst werd getest op doping tijdens de Olympische Spelen in Grenoble?

... de Belgische Wielrijdersbond in 1973 als eerste Belgische organisatie startte met dopingscontroles en DoCoLab koos om alle stalen te analyseren? Op dat moment werd professor Analytische Chemie Frans Delbeke, aangeworven, later werd hij de eerste niet-dierenarts aan het hoofd van het lab.

... DoCoLab in 2002 werd ondergebracht binnen de faculteit Geneeskunde?

...DoCoLab vandaag 15.000 tot 20.000 stalen per jaar analyseert en daarmee in de top 5 van de grootste labo's wereldwijd staat?

of landen momenteel bezig met de ontwikkeling van gendoping. We zetten ons schrap voor de Spelen van 2028. In samenwerking met professor Kim De Leeneer van het Centrum voor Genetica hebben we een onderzoeksproject ingediend bij het WADA. De moeilijkheid bij het opsporen van gendoping is dat het vaccin zelf zeer snel uit het lichaam verdwijnt. Vandaar dat WADA sinds enkele jaren intensiever werkt op biologische paspoorten. Als een lichaam door gendoping bijvoorbeeld meer rode bloedcellen aanmaakt, dan kunnen we over langere tijd verdachte schommelingen detecteren.”

Het bevestigt het beeld van anti-dopingmaatregelen: er komen steeds nieuwe middelen en manieren, je bent nooit klaar... Hoe moeilijk is dat?

“Ik bekijk dat als een kat-en-muispel. Natuurlijk vloeken we soms, maar net die continue vernieuwing maakt het voor een wetenschapper zo uitdagend. Dat drijft je als onderzoeker: *‘to boldly go where no man has ever gone before’*. Onze finale doelstelling is dat niemand nog doping gebruikt. En tegelijkertijd, als ik eerlijk ben, is dat onze grootste vrees, want dan hebben wij geen taak meer (lacht).”

Hoe ziet een dag van een dopingjager tijdens de Spelen er concreet uit?

“Wijzelf komen nooit in contact met de atleten, tenzij bij een tegenexpertise. We werken een tiental uren per dag, in shifts. Het lab draait dag en nacht.

Overnachten doen we in de studentenkamers van de universiteit van Paris-Saclay, waaraan het Parijse lab verbonden is.”

DE MAZEN VAN HET DOPINGNET

Hoe groot is het risico voor een dopingzondaar om gepakt te worden?

“Jaarlijks worden internationaal ongeveer 250.000 stalen afgenomen over alle sporten heen. In de paardensport gaat dat om 800.000 stalen. De gokbureaus staan achter de dopingcontroles: zij hebben er alle baat bij dat de strijd puur gestreden wordt. Maar in de humane sport is de pakkans geweldig laag. Twee op de drie Olympische atleten is niet getest in het jaar voorafgaand aan de Spelen. De mazen van het net zijn nog véél te groot. Onze analyses zijn bijzonder geavanceerd, maar zonder stalen kunnen we natuurlijk niet testen.”

Waarom wordt er dan zo weinig getest?

“Volgens mij omdat er heel weinig mensen baat hebben bij een positieve plas. Hoe meer testen, hoe meer positieve resultaten en hoe meer rolmodellen er wegvallen. Dat zou zich tegen de sport keren: het publiek én de sponsors zouden afhaken. Dopingcontroles worden georganiseerd vanuit de internationale sportfederaties of vanuit nationale overheden. Zolang het een Wit-Russische kogelstootster is die positief test, dan vinden we in Vlaanderen dat we fantastisch werk doen. Gaat het om een Vlaamse tennisster, dan moet er wel ergens een fout gebeurd zijn...”

Hoe verhouden de verschillende labs zich tot elkaar tijdens zo’n event? Jullie zijn eigenlijk concurrenten, maar jullie strijden wel tegen een gemeenschappelijke vijand.

“We hebben allemaal een gespleten persoonlijkheid (lacht). Als het gaat om klantenwerving, dan zijn we harde concurrenten. Het labo in Parijs is eigenlijk onze grootste concurrent, simpelweg omdat we regionaal

in elkaars vaarwater zitten. Ook op wetenschappelijk vlak spelen we het spel natuurlijk bikkelhard, iedereen wil de primeur. Maar omdat onze missies gelijk lopen, helpen we elkaar ook uit de nood als zich een probleem voordoet. Samenwerken in een internationaal team verrijkt je als wetenschapper én als mens. Het is duizend keer waardevoller om praktijkervaringen te delen tijdens de Spelen, dan om een theoretisch congres bij te wonen.”

PERSOONLIJKE BETROKKENHEID

Hoe blijf je overeind onder de enorme druk die deze functie met zich meebrengt?

“Zelfs de kleinste fout die we als lab maken, leidt tot een schorsing door het WADA. We krijgen regelmatig teststalen toegestuurd, maar het gebeurt ook steekproefgewijs. Dan zitten er ‘slechte’ stalen tussen de gewone stalen. Spoor je die twee keer niet op, dan lig je er ook uit. De lat ligt terecht hoog: de impact van een verkeerde analyse is niet gering voor de carrière en de perceptie van een atleet. Maar bij een schorsing staat het lab minstens 6 maanden op non-actief, terwijl de facturen wel blijven komen. Voor ons, als zelfbedruipend lab, zou dat waarschijnlijk de doodsteek betekenen. Als verantwoordelijke voor het inkomen van 20 mensen, betekent dat een enorme druk.”

Waar is je drijfveer?

“Vooral voor de waarde van de sport. Voor onze maatschappij is sport geweldig nuttig, niet alleen op medisch vlak, maar ook op vlak van karakterontwikkeling van kinderen en jongeren. Ze leren volharden, ze maken kennis met fair play, ontdekken dat winnen niet ten koste van alles gaat, dat je je tegenstanders moet respecteren... Los van het competitieve zijn dit waarden die je een heel leven lang zullen helpen. Als je doping gebruikt, dan ondermijnt je al die effecten. Daarvoor doen we het.” ■

ERF ERF ERF IS

YVONNE DÉSIRANT

BERTHA DE VRIESE

VOOR MEER VROUWELIJKE WETENSCHAPPERS →

Vrouwen ontwikkelen en ontdekken al eeuwen baanbrekende dingen, maar krijgen daar amper erkenning voor. Een vrouwelijke wetenschapper vond dat het anders moest en schonk een deel van haar erfenis om vrouwen te stimuleren aan natuurkundig onderzoek te doen. Professor Frank Verstraete, vooraanstaand kwantum-fysica-expert, zet het nalatenschap in om het pad te effenen voor meer vrouwelijke wetenschappers.

“Er zijn te weinig vrouwelijke onderzoekers in de natuurkunde”, vindt professor Frank Verstraete. “Maar degenen die er zijn, verrichten vaak geniaal werk.” Zelf besteedt hij in zijn lessen, lezingen en publicaties heel wat aandacht aan (vergeten) vrouwelijke rolmodellen in de wetenschap. Dat was ook **de uitdrukkelijke wens van de vrouwelijke wetenschapper die een deel van haar erfenis schonk** aan de vakgroep Fysica en Sterrenkunde. “Zo geven we hen op een bescheiden manier de erkenning die ze verdienen én proberen we het pad te effenen voor andere vrouwelijke wetenschappers.”

GENIALE, MAAR VERGETEN VROUWELIJKE WETENSCHAPPERS

“Marie Curie, geboren als Maria Skłodowska, kennen we allemaal. Maar wie kent Émilie du Châtelet, de maîtresse van Voltaire, maar vooral: de geniale wetenschapper die als eerste nadacht over de concepten van energie? Of Lise Meitner, de eerste wetenschapper ooit die het fundamentele mechanisme achter de atoombom verstond? Lise Meitner krijgt zelfs geen vermelding in de populaire Hollywoodfilm ‘Oppenheimer’ over de atoombom. Al had ze dat zelf, als pacifist, waarschijnlijk niet erg gevonden. Maar toch: als vrouwelijke wetenschapper werd zij niet au sérieux genomen”, aldus Frank. En zo zijn er nog veel voorbeelden.

Ook aan de UGent voerden enkele (vergeten) vrouwen toponderzoek. Bertha De Vriese, bijvoorbeeld, de eerste vrouwelijke onderzoeker aan de UGent, deed grensverleggend anatomisch onderzoek. Ze was

in 1900 ook de eerste vrouwelijke arts die er haar diploma haalde, en dat deed ze meteen summa cum laude. “Haar onderzoek naar de bloedtoevoer van de hersenen geldt nog altijd als een standaardwerk binnen de anatomie. En haar afgietsels van bloedvaten van de hersenstam behoren tot de topstukken van de erfgoedcollectie van de UGent.” Aan het woord is Lyvia Diser, wetenschapper in GUM & Plantentuin (Gents Universiteitsmuseum). Zij publiceerde al een aantal artikels over vergeten vrouwelijke wetenschappers.

UNIVERSITEIT ALS MANNENBASTION

De academische carrière van Bertha stopte trouwens heel abrupt na vijf jaar onderzoek. “De universiteit was op dat moment een mannenbastion, en sloot onverbiddelijk haar rangen voor vrouwen die hogerop wilden”, aldus Lyvia. Bertha bleef niet bij de pakken zitten: ze startte een privépraktijk op als kinderarts en werkte lange tijd op de pediatrie afdeling van het Gentse Bijlokeziekenhuis.

Een aantal jaar later, in 1926, was Yvonne Désirant dan weer de allereerste vrouw die haar doctoraat behaalde, en dat met grote onderscheiding. In 1930 werd ze gepromoveerd tot ‘werkleider’ – toen de benaming voor de rechterhand van een professor. Professor is ze nooit geworden, ondanks het feit dat ze wél een gelijkaardig takenpakket had. “Als vrouw maak je geen enkele kans om hoogleraar te worden”, zei ze daar zelf over. Lyvia: “Zij ontdekte als eerste de synthese van hexafluorbenzeen. Dat is een aromatische verbinding die gebruikt wordt in

verschillende industriële toepassingen, zoals oplosmiddelen en als reactieve tussenstof in organische synthese.”

Al deze vergeten vrouwelijke wetenschappers maakten als pioniers het verschil door de weg te banen voor andere vrouwen. Net zoals zij, wou ook de overleden wetenschapster een blijvend verschil maken met haar testament.

MEER AANDACHT VOOR VROUWELIJKE ROLMODELLEN

Het geld van die erfenis zet Frank in om meer vrouwen aan te trekken in zijn team. “In ons vakgebied zijn slechts 10 à 20 procent van de wetenschappers vrouwen. Dat aantal willen we verhogen door de vrouwelijke rolmodellen meer in de verf te zetten en ze de aandacht te geven die ze verdienen”, aldus Frank. Dat doet hij door zoveel mogelijk te communiceren over het baanbrekende werk van vrouwelijke natuurkundigen. Zo nam hij onlangs een aflevering op voor de EOS-podcast ‘Wetenschapsheldinnen’ over vergeten vrouwelijke wetenschappers.

Het geld komt alvast terecht in een onderzoeksgroep die meespeelt aan de wereldtop. Frank en zijn collega’s voeren fundamenteel onderzoek, wat betekent dat de waarde ervan niet onmiddellijk zichtbaar is. Frank: “Het duurt jaren vooraleer een theoretisch model een praktische toepassing krijgt. En die praktische toepassing is bovendien compleet onvoorspelbaar. Denk maar aan Einsteins theorie over licht: die leidde vijftig jaar later pas tot de uitvinding van de laser, op zijn beurt onmisbaar voor de werking van het internet.

FRANK VERSTRAETE

leidt als professor en kwantumfysica-expert een onderzoeksgroep binnen de vakgroep Fysica en Sterrenkunde aan de UGent. Hij is Leigh Trapnell Chair of Quantum Physics aan de Universiteit van Cambridge. Samen met zijn vrouw Céline Broeckaert schreef hij de bestseller ‘Waarom niemand kwantum begrijpt: en iedereen er toch iets over moet weten’.

LYVIA DISER

is wetenschapshistoricus. Ze is wetenschappelijk medewerker in het Gents Universiteitsmuseum. Haar favoriete UGent-plek is de Tropische Serre van de prachtige Plantentuin. Ze vindt er de natuur uit haar vaders land terug – en daar kan ze haar hart aan ophalen.

Zonder Einsteins lichtmodel of de energieprincipes van Émilie du Châtelet zag de wereld er helemaal anders uit.”

“In tegenstelling tot andere financieringsbronnen, stelt de erfenis ons in staat om vrij te denken en te werken zonder de druk van concrete mijlpalen”, legt Frank uit. “Fundamenteel onderzoek, zoals dat van ons, is per definitie onvoorspelbaar. We kunnen op voorhand niet inschatten welke richting ons onderzoek zal uitgaan.”

Eén ding is echter zeker: de erfenis zal een inspiratiebron zijn voor vrouwelijke wetenschappers en hen aanmoedigen om hun stempel te drukken op de geschiedenis van de kwantumfysica. ■

MEER WETEN OVER HOE JE DE UGENT KAN OPNEMEN IN JE TESTAMENT?

Contacteer Elien Wanzele (09 264 33 88) of Terry Ediers (09 264 83 31), zij begeleiden je in alle discretie en zorgen voor jouw gemoedsrust zodat alles goed geregeld is.

ISH

EREDOCTOR

AIT
HAMOU

Ish Ait Hamou maakt sinds kort deel uit van de UGent-community. De schrijver en voormalig choreograaf kreeg op 22 maart 2024 een eredoctoraat, omwille van zijn capaciteit om te verbinden. “Hoe makkelijk het ook is te verbinden in schoonheid, onze lelijkheid verbindt veel meer”, aldus Ish.

“Geef toe: wie herkent zich niet af en toe in de lelijke kantjes van iemand anders. Dan hoor je over een fout die iemand begaat, en denk je stiekem bij jezelf ‘ik heb dat wellicht ook al eens gedaan’.

Als je dát durft toegeven, en jezelf confronteert met je eigen fouten, kan je veel duurzamer verbinden met anderen.” Ish Ait Hamou legt uit wat hij bedoelt met de verbindende kracht van lelijkheid.

Het ideale medium om jezelf te ontdekken, vindt Ish, is literatuur. “Het is een veilige

omgeving om de confrontatie met je emoties aan te gaan. Terwijl je leest, mag je voelen wat je wil. Niemand veroordeelt je gevoelens. **Tegelijkertijd kan een boek je op een heel onverwachte manier confronteren met mensen waarvoor je in het dagelijkse leven geen empathie voelt.**”

VERKEERDE DINGEN ZEGGEN

Het is exact wat hij wil bereiken met zijn verhalen: leefwerelden verbinden. In een tijd van polarisatie en verdeeldheid is dat extra bijzonder. Maar het is net belangrijker dan ooit om te leren luisteren naar elkaar en te proberen elkaar te begrijpen, zegt Ish: “Het is zo jammer dat we bang zijn om verkeerde dingen te zeggen, en dat we de confrontatie soms niet durven

Uit het dankwoord van

Ish Ait Hamou

“Een woord zou meer moeten geven dan het wegneemt. Voor elk woord dat gebruikt wordt om iemand te ontmenselijken, moet een boek geschreven worden om de mens haar waardigheid terug te kunnen geven. En dit leidt naar het antwoord van de volwassene Ish. Waarom schrijf ik? Ik schrijf omdat ik het belangrijk vind. Ik schrijf omdat ik het noodzakelijk vind. Het woord, geschreven of gesproken, is een baken van hoop. Het geeft ons een kans, om ongeacht onze verschillen en overlevingsinstincten, toch nog in te gaan op elkaars gevoelens. Toch nog elkaar te kunnen zien als mensen die het maar proberen in dit leven.

Ik schrijf omdat ik over de grens tussen *swordsmith* en *wordsmith* wil waken, op mijn eigen manier. Want als de gruwelijkheden van een wereld in brand ons 's nachts wakker houden, wat zal er van ons overblijven als het woord haar ultieme droom in duigen ziet vallen? De droom dat ze als draadje gebruikt zal worden om de scheuren in onze samenleving te hechten.

Ik schrijf niets nieuws, ik vertel jullie niets dat wij als mensen niet weten, maar ik probeer wat we collectief hebben beslist onzichtbaar te maken een vorm te geven, een gezicht te geven, een stem te geven. Het is onzichtbaar door de lagen van angst, schaamte en pijn die ze bedekken. En als schrijver is het woord mijn schop en jullie zijn de emmer die het mooie en lelijke opvangen.

Elkaar verbinden in schoonheid is fijn. Het is gezellig en warm, maar als we in onze eigen lelijkheid, in onze eigen gebreken, elkaar herkennen, elkaar erkennen en daarvan uit naar verbinding zoeken, dan ontstaat er iets bijzonder. Iets duurzaam. Iets dat onze samenleving empathischer kan maken en dus ook beter. Dat is mijn uitdaging. Dagelijks.”

aangaan. Het zou heel jammer zijn als je uit angst om iets verkeerd te zeggen moeilijke onderwerpen uit de weg zou gaan. Als je een ongemakkelijk gesprek kan omvormen naar een gesprek waarbij iedereen zich comfortabel voelt, is dat toch fantastisch?”

Ish gaat die confrontatie aan met zijn lezers, zowel in zijn boeken als tijdens lezingen.

“Soms herkennen mensen die op het eerste gezicht helemaal anders zijn zich toch in mijn verhalen. Het zijn die raakvlakken die we moeten opzoeken. Want die

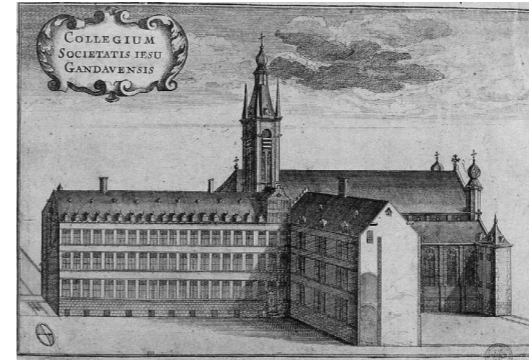
zijn er, tussen alle verschillende gemeenschappen. Onze kern is universeel. Maar om die parallellen te vinden, moet je met openheid naar de verhalen van anderen luisteren.”

“Net als onze wetenschappers verlegt Ish grenzen met zijn werk”, zegt rector Rik Van de Walle over de motivatie achter het eredoctoraat. “De UGent streeft ernaar om jongeren via een universitaire opleiding voor te bereiden om actief deel uit te maken van én vorm te geven aan een samenleving in verandering. Ish Ait Hamou slaagt er vanuit diezelfde overtuiging in om moeilijke thema’s bespreekbaar te maken, zaken in beweging te zetten en geesten te laten rijpen om zo de samenleving te veranderen en te verbeteren. We verwelkomen hem met grote trots in onze UGent-gemeenschap.” ■

De Emile Braunschool, gelegen aan de Voldersstraat, is een opmerkelijk gebouwencomplex met een rijke geschiedenis. Het is vernoemd naar de populaire Gentse burgemeester Emile Braun, en herbergt vandaag een deel van de faculteit Recht en Criminologie van de UGent.

1. Nu kennen we de Emile Braunschool vooral als campus Aula van de faculteit Recht en Criminologie, maar het gebouwencomplex aan de Volderstraat is in 1665 opgetrokken als eerste jezuïetencollege van stad Gent.

2. In 1773 wordt de Jezuïetenorde afgeschaft en verbannen. De Raad van Vlaanderen, het hoogste Vlaamse gerechtshof, verhuist van het Gravensteen naar het voormalige college. Lang duurt dat niet. In het begin van de negentiende eeuw komt Gent onder Nederlands bewind van Willem I, en in 1817 wordt de stad, na Namen en Luik, uitgekozen om een rijksuniversiteit op te richten. De universiteit telt vier faculteiten: Letteren, Rechten, Wetenschappen en Geneeskunde.

VOOR

3. Stad Gent geeft de opdracht aan stadsarchitect Lodewijk Roelandt om het gebouw uit te breiden, en stelt de nieuwe ruimte ter beschikking aan de universiteit. Tegen het **eind van de negentiende eeuw** trekken de ingenieurs in de lokalen en laboratoria, later wordt de ruimte heringericht voor lessen lichamelijke opvoeding.

4. **Begin de twintigste eeuw** huist een stedelijke basisschool in het voormalige college, die de naam 'Emile Braunschool' kreeg, vernoemd naar de toenmalige Gentse burgemeester. De lagere school blijft er tot de UGent de Braunschool koopt in 1999.

NA

DE BRAUNSCHOOL

5. In 2009 ondergaat het complex een grondige renovatie. De uitdaging is om het zoveel mogelijk in ere te herstellen en tegelijkertijd aan te passen aan de noden en wensen van een moderne universiteit.

6. In het gebouw vind je heel wat artefacten uit het verleden, zoals de originele fresco's in de voormalige kloostergang. Behalve de sierlijke en symmetrische krullen zie je een paradijsvogel en tulpen in de tekening - in de zeventiende eeuw nog heel exotisch en exclusief in onze contreien.

7. Het historisch stucplafond van de voormalige bibliotheek van de jezuïeten was in erbarmelijke staat. Het zeventiende-eeuwse plafond is tijdens de renovatie millimeter per millimeter gerestaureerd. Nu is daar de faculteitsbibliotheek.

8. De oorspronkelijke stijl van het historische gebouw krijgt hier en daar een hedendaags jasje. Zo bestaat de gevel van de westvleugel uit cortenstaal, een duurzaam en weerbestendig materiaal.

UGENT: PIONIER IN INTERNATIONALE SAMENWERKING

De coronacrisis zette een rem op onze internationale activiteiten. Hoe doet de UGent het anno 2024 op het vlak van internationalisering?

RIK VAN DE WALLE: Met name op het vlak van internationale mobiliteit van studenten en medewerkers zagen we in de coronaperiode inderdaad een forse terugval: reizen was onmogelijk of aan strenge bepalingen onderworpen. Sommigen pleitten ervoor om van die nieuwe en ongekende situatie het nieuwe normaal te maken. Daar was ik het overigens niet mee eens. Voor het smeden van duurzame banden met collega's en instellingen in het buitenland is het noodzakelijk om te reizen en elkaar fysiek in de ogen te kijken.

Wat we tijdens de pandemie hebben meegemaakt, heeft ons nog meer doen beseffen hoe belangrijk die duurzame banden, en dus ook die fysieke internationale contacten, wel niet zijn. Anno 2024 zetten we daar dan ook nog meer op in dan voorheen. Dat geldt ook voor mij persoonlijk: als het je als rector of als instelling menens is met internationalisering, dan moet je dat niet alleen in woorden doen maar ook in daden.

De concrete internationale samenwerking is in de eerste plaats het werk van onze professoren, lesgevers en onderzoekers. Welke rol speelt u als rector in dit proces, bijvoorbeeld tijdens de buitenlandse missies van de UGent?

Een buitenlandse missie van de UGent staat in de eerste plaats ten dienste van het opzetten of verder uitbouwen van samenwerking tussen onze professoren, opleidingen of onderzoeksgroepen enerzijds, en bestaande of interessante nieuwe partners in het land dat we bezoeken anderzijds.

Meer dan ooit zijn universiteiten de motor achter internationale kennisuitwisseling en samenwerking. De UGent is heel actief op het internationale toneel, en neemt hier een pioniersrol op zich. Rector Rik Van de Walle neemt ons mee op een boeiende reis door de succesvolle initiatieven, zowel op vlak van onderwijs als onderzoek.

Als rector en natuurlijk ook vanuit mijn persoonlijke ervaring met en visie op internationalisering heb ik tijdens zo'n zending vooral een faciliterende rol: mijn deelname zorgt ervoor dat deuren opengaan die anders gesloten zouden blijven, dat we gesprekken kunnen voeren met sleutelfiguren tot wie we anders geen toegang zouden hebben, en dat we dus ook vaker en sneller tot concrete resultaten komen. Door onder UGent-vlag bij partneruniversiteiten op bezoek te gaan, kunnen professoren die nog aan het prospecteren zijn ook vlot gebruik maken van de relaties die collega's al hebben opgebouwd. Naast het verbreden of uitdiepen van bestaande samenwerking leveren deze missies uiteraard ook nog andere resultaten op. Die zijn doorgaans het gevolg van wat ik *brokerage* noem: tijdens de talloze formele en informele gesprekken die we ter plaatse voeren, trachten we onze instelling en onze professoren, opleidingen en onderzoeksgroepen zoveel mogelijk in de etalage te plaatsen. Daaruit vloeien vaak interessante pistes voor samenwerking voort, waar we na onze terugkeer concrete opvolgacties aan koppelen. Om de mogelijkheden tot netwerken te maximaliseren, organiseren we tijdens iedere missie in de regel een of meerdere lokale alumni-events, waarop we onze internationale alumni uitnodigen, samen met expats met een verleden aan de UGent én UGent'ers die op dat moment ter plekke verblijven.

"Als het je als instelling menens is met internationalisering, dan moet je dat niet alleen in woorden doen maar ook in daden."

RIK VAN DE WALLE

Buitenlandse missies vragen heel wat inspanningen. Staat hier wel voldoende opbrengst tegenover? Zou u een paar voorbeelden van concrete resultaten kunnen geven?

Tijdens de Belgische handelsmissie naar Australië in oktober 2023 organiseerden we met een aantal relevante spelers, waaronder een groot Australisch samenwerkingsverband van industriële, onderzoeks- en overheidspartners, een seminarie over de blauwe economie. Deze deelname liet toe om onze sterke onderzoeksreputatie in dit domein in de verf te zetten, en dit zowel ten aanzien van Australische als van Belgische en Europese partners. We bezochten ook enkele partneruniversiteiten met het oog op het uitdiepen van onze samenwerking. Een concreet resultaat hiervan is dat we interesse wisten te wekken voor onze activiteiten

in Zuid-Korea: door onze tussenkomst hebben twee Australische partners ginds intussen al prospectie-activiteiten opgezet.

Een ander opmerkelijk succes wisten we te bereiken naar aanleiding van een recent bezoek aan UC Berkeley in de Verenigde Staten. Studenten die vanuit België toegang willen krijgen tot het opleidingsaanbod van dergelijke prestigieuze Amerikaanse universiteiten ervaren daarbij vaak allerlei drempels, zoals de hoge studiegelden en de strenge selectiecriteria. Met UC Berkeley sloten we een akkoord over haar Summer Sessions Program, wat een compacte versie is van het toonaangevende Berkeley-curriculum. In de zomer van 2024 zullen vijf excellente UGent-studenten, elk uit een verschillende faculteit, voor het eerst kunnen deelnemen aan dit programma. Dat we hiervoor zelf de studenten mogen selecteren en uitzuren is helemaal niet evident: enkel door ter plaatse in gesprek te gaan, kan je het vertrouwen van spelers van dit formaat winnen. Ik ben erg trots op die realisatie.

U verwees daarnet naar uw deelname aan een Belgische economische missie naar Australië.

Wat is het verschil met de 'gewone' UGent-missies naar een bepaald land?

Er zijn inderdaad twee bijzondere types van buitenlandse reizen: de economische missies die twee keer per jaar onder leiding van Prinses Astrid doorgaan, en de staatsbezoeken onder leiding van het vorstenpaar, waarvan er jaarlijks ook een tweetal worden opgezet. Die missies worden georganiseerd door onze overheden en het koningshuis, en alle Belgische rectoren worden er samen met een aantal andere economische, politieke en maatschappelijke actoren steeds op uitgenodigd. In de regel neem ik aan al die missies deel. Ik had het daarnet al over het belang om deuren te kunnen openen die anders gesloten blijven: als je kan meereizen in het zog van onze vorst of van onze prinses, dan gaan er deuren open die anders ook voor rectoren gesloten blijven.

"Ik geloof zeer sterk in de kracht van academische diplomatie en beschouw inspanningen daarvoor ook als een van mijn belangrijkste opdrachten."

Tijdens economische missies en staatsbezoeken is het opzetten of uitbouwen van concrete samenwerking steeds ons primaire doel; aan een handelsmissie koppelen we telkens ook heel wat aparte bilaterale bezoeken. Daarnaast spelen dergelijke reizen natuurlijk een grote rol op het vlak van academische diplomatie. In lijn hiermee neem ik vaak een meer algemene rol als belangenbehartiger op: ik bepleit niet alleen de belangen van onze eigen universiteit maar ook die van het gehele Belgische hoger onderwijs en zelfs die van 'de academie' als geheel.

Onderzoek en onderwijs zijn onze core business. Maar je kan die activiteiten niet zomaar loskoppelen van de maatschappij waarin ze zijn ingebed. Zeker in tijden waarin politieke of economische samenwerking door oorlogen en geopolitieke spanningen wordt bemoeilijkt of zelfs onmogelijk gemaakt, kunnen universiteiten ervoor zorgen dat er over de soms onvermijdelijke scheidslijnen heen toch een vorm van contact of uitwisseling mogelijk blijft. De geschiedenis heeft uitgewezen dat dergelijke contacten de kiem kunnen vormen om later ook op andere vlakken weer toenadering te zoeken. Ik geloof zeer sterk in de kracht van academische diplomatie en beschouw inspanningen daarvoor ook als een van mijn belangrijkste opdrachten. Opnieuw: in woorden én in daden. Er gaat letterlijk geen week voorbij waarin ik geen ambassadeur of andere belangrijke buitenlandse vertegenwoordiger ontmoet.

Via deze Belgische missies komen we meer op het terrein van de internationale belangenbehartiging. U was gedurende de voorbije vier jaar ook President van CESAER. Wat is de rol van organisaties zoals CESAER in onze internationaliseringsstrategie?

De UGent is lid van meerdere internationale netwerken. Onze European University alliance ENLIGHT kennen onze studenten en medewerkers allicht het best maar we zijn ook sterk betrokken in meer overkoepelende sectororganisaties zoals CESAER, The Guild en de European University Association (EUA). Lidmaatschappen van deze organisaties zijn om twee redenen bijzonder waardevol voor ons. Ten eerste vormen ze een platform waarop we zeer vlot goede praktijken op het vlak van onze kerntaken en onze bedrijfsvoering kunnen uitwisselen met instellingen die vaak een vergelijkbaar profiel hebben. Ten tweede laten ze toe om onze stempel te drukken op Europese beleidsinitiatieven inzake onder meer hoger onderwijs, onderzoek en innovatie – als individuele instelling is het immers vrijwel onbegonnen werk om op dat vlak iets in beweging te krijgen.

Vlnr. rector Rik Van de Walle, Taejun Han (Acting President GUGC) en koningin Mathilde

Ik besef zeer goed dat onze activiteiten in dergelijke organisaties vaak wat boven de hoofden van onze professoren, lesgevers en onderzoekers blijven zweven. Deze netwerken vormen een belangrijke schakel in de voortgang en de successen die professoren, lesgevers en onderzoekers op het terrein weten te boeken. Een typisch voorbeeld hiervan is de financiering van onderzoek en onderwijs vanuit de Europese programma's. De UGent is op dit vlak bijzonder succesvol: in Horizon Europe, het huidige kaderprogramma voor onderzoek en innovatie, behaalden we in 2023 wat inkomsten betreft zelfs de derde positie van alle deelnemende universiteiten! Dat is natuurlijk in de eerste plaats het gevolg van de uitstekende voorstellen die door onze onderzoekers worden ingediend. Dat we voordien onder meer via organisaties zoals CESAER, The Guild of EUA forse inspanningen hebben geleverd om de

programma's en concrete calls op zo'n manier vorm te geven dat onze kansen op succes er groter door worden, draagt evenzeer bij tot ons succes.

De UGent heeft als enige Belgische universiteit ook een poot in het buitenland, via onze campus in Zuid-Korea. De Ghent University Global Campus (GUGC) werd precies tien jaar geleden vrijwel 'from scratch' opgericht. Hoe blikt u op dit verhaal terug – en vooral: wat brengt de toekomst?

Het was natuurlijk zeer eervol dat net de UGent door de Koreaanse overheid gevraagd werd om in Incheon een 'extended campus' op te starten. Tegelijk was er ook veel scepsis: aan zo'n onderneming kan je je broek scheuren. Ook ik behoorde aanvankelijk zeker niet tot de grootste supporters van het project. Maar als ik terugblik op de voorbije tien jaar, dan kan ik alleen maar vaststellen dat we de oorspronkelijke doelen stuk voor stuk behaald hebben. Daar mogen we echt wel trots op zijn. Bovendien is er uit dit pionierswerk stilaan een mature academische entiteit gegroeid, waar een dynamische en internationaal zeer diverse groep van professoren en medewerkers niet alleen onderwijs verstrekt, maar ook steeds meer onderzoek uitvoert en aan maatschappelijke outreach doet.

Sinds medio 2023 besteed ik zelf een significant deel van mijn tijd aan onze GUGC-activiteiten. Zo ben ik eerder dit jaar voor een hele week naar GUGC getrokken om ginds samen met de voltallige equipe te brainstormen over een ambitieuze strategie voor de volgende tien jaar. Deze toekomstvisie wordt nog verder uitgewerkt, maar ik kan alvast prijsgeven dat het de bedoeling is om de campus aan de hand van sterke partnerschappen met relevante lokale en globale actoren verder te verankeren in de eigen specifieke context, en er tegelijk voor te zorgen dat GUGC een zichtbaarder onderdeel wordt van onze algemene universitaire werking en organisatie, in plaats van de campus als een losstaand initiatief te blijven beschouwen. We doen ginder in wezen hetzelfde als hier in Gent, dus laten we GUGC dan ook erkennen als een volwaardige entiteit die onlosmakelijk deel uitmaakt van de UGent en mee onze identiteit bepaalt. ■

Artificiële intelligentie heeft met de komst van ChatGPT een revolutie teweeggebracht in onze maatschappij. De geavanceerde chatbot is in de eerste plaats een technische innovatie, maar brengt ook nieuwe uitdagingen met zich mee. Waar het domein van de taaltechnologie tot voor kort eerder een niche binnen Taalkunde en Computerwetenschappen was, groeit de vraag naar taaltechnologische expertise nu snel. Ook aan de UGent drong een nieuwe opleiding zich op: vanaf nu kunnen studenten Toegepaste Taalkunde kiezen voor een traject taaltechnologie.

AI VERGROOT NOOD AAN TAALTECHNOLOGEN

In november 2022 veranderde OpenAI, een AI-onderzoeksbedrijf, de wereld met ChatGPT, de chatbot waarmee je een conversatie kan voeren zoals met een mens door een aantal gerichte vragen (of 'prompts') in te voeren. De drijvende kracht achter deze chatbot is een generatief taalmodel, gebaseerd op jaren onderzoek en gigantische hoeveelheden data en rekenkracht.

DATA VERSUS TAAL

"Brute kracht is waar het momenteel om draait bij de taalmodellen. Ze worden getraind op gigantische tekstcollecties met ongelooflijk veel parameters, wat zorgt voor indrukwekkende resultaten. Het lijkt alsof de computer een soort van taalbegrip heeft, maar dat is louter gebaseerd op het herkennen en reproduceren van bepaalde patronen", vertelt professor taaltechnologie Orphée De Clercq. "In principe zouden die taalmodellen moeten kunnen imiteren hoe onze hersenen taal verwerken, maar daar slagen ze vandaag nog niet in."

"Taalbegrip gaat namelijk over meer dan het kijken naar en verwerken van woorden en

woordcombinaties. Inzicht in de structuur van zinnen en teksten, maar ook pragmatiek en wereldkennis zijn cruciaal. Mensen zijn daar goed in, maar de huidige systemen (nog) niet. Denk maar aan uitingen van ironie of emoties."

DE ROL VAN TAALTECHNOLOGEN

Vandaag komen de ontwikkelaars van die taalmodellen nog vaak uit ingenieursrichtingen. "Vooral computerwetenschappers en ingenieurs worden nu klaargestoomd om in de technologische sector te belanden", aldus Orphée. "We hebben nood aan taaltechnologen om hen te ondersteunen, maar ook om mee aan de knoppen te draaien."

"Werken met data gaat bovendien met risico's gepaard. De systemen zijn maar zo goed als de data waarop ze getraind werden. Bij de huidige generatie taalmodellen is dat bijvoorbeeld alle data die online beschikbaar zijn. Dat zijn vaak gekleurde data. Sta maar eens stil bij wat je soms allemaal op discussiefora en sociale media leest."

Daardoor kunnen er vooroordelen in de output sluipen. Zo is de kans groot dat, als je generatieve

ORPHÉE DE CLERCQ

is professor bij het LT3-team (Language and Translation Technology) binnen de vakgroep Vertalen, Tolken en Communicatie. Zij leidt de onderzoekslijn over taaltechnologie voor educatieve toepassingen.

CYNTHIA VAN HEE

maakt als postdoctoraal onderzoeker deel uit van het LT3-team. Haar onderzoeksinteresses omvatten onder andere cyberpesten detecteren en ironie herkennen op sociale media. Medeauteur van het boek 'Taaltechnologie ontrafeld: hoe taal en technologie hand in hand gaan'.

AI vraagt om een verhaal te schrijven over een doorsnee gezin, een wit gezin centraal zal staan. "De big tech bedrijven zijn hier wel mee bezig en proberen zogenoemde 'bias' uit de modellen te halen met correctiemechanismen, maar dat leidt soms tot hypercorrectie en een Amerikaans geïnspireerde, moraliserende toon. Dat en andere ethische uitdagingen zijn ook de vraagstukken waar taaltechnologen zich mee bezighouden."

UNIEKE OPLEIDING IN VLAANDEREN

Daarom heeft de UGent er een nieuw opleidings-traject bij: taaltechnologie. Naast Nederlands in combinatie met Frans, Duits of Engels, zullen studenten ook de computertaal Python aanleren. "Het is een vaak gebruikte programmeertaal in de computer-linguïstiek, maar ook in web development en gaming", legt Orphée uit. "Uiteraard draait het niet enkel rond programmeren, de studenten leren ook hoe data te verzamelen en te verwerken, gaan zelf aan de slag met het trainen en analyseren van de AI-algoritmes en houden daarbij rekening met de genoemde ethische uitdagingen. Onze studenten zullen kritische gebruikers én ontwikkelaars van AI worden."

"In de bestaande opleiding Toegepaste Taalkunde krijgen onze studenten ook vakken als digitale tekstanalyse, vertaaltechnologie en digitale communicatie, maar een specifiek opleidingstraject voor taaltechnologie is uniek in Vlaanderen. →

Hiermee onderstrepen we niet alleen het belang van het vakgebied, maar spelen we ook in op de arbeidsmarkt, die vraagt naar taalprofessionals met meer diepgaande technische skills.”

TAAL ZIT VERWEVEN IN ELKE JOB

Ook postdoctoraal onderzoeker Cynthia Van Hee ziet die nood. “In onze sterk geglobaliseerde en gedigitaliseerde samenleving is er voortdurend behoefte aan meertalige communicatie, vertaling en technologisch inzicht.”

Je hoeft het zelfs niet ver te zoeken. “Denk maar aan de grote streamingplatformen. Die hebben voortdurend ondertiteling nodig, in tientallen talen. Daarvoor werken ze met automatische vertaling, maar nog te vaak zonder een kwaliteitsvolle revisie. Ze vertrouwen blind op dergelijke technologieën. Taalprofessionals die begrijpen hoe die systemen werken en welke fouten ze maken, kunnen er veel efficiënter en effectiever mee aan de slag. Bovendien kunnen ze dankzij hun technische bagage meewerken aan de ontwikkeling van betere automatische (vertaal)systemen. En zo zijn er eindeloos veel toepassingen.”

Dat die jobs op termijn vervangen zouden worden door AI, daar vrezen ze niet voor. “Als er iets is wat de release van ChatGPT heeft aangetoond, is het wel hoezeer taal verweven zit in elke job. Met generatieve AI is er nu een extra tool, het is aan ons om uit te zoeken hoe we ons hieraan zullen aanpassen. Het is vooral belangrijk om in te zetten op technologie ter ondersteuning van menselijke taken, niet ter vervanging,” stelt Orphée. Cynthia vult aan: “Je zal nog steeds mensen nodig hebben om die toepassingen te ontwikkelen en bij te sturen. Bovendien is er nog een lange weg te gaan om ze ook de complexiteit en gevoeligheden van talen, zoals humor en sarcasme, te laten vatten. Daarvoor moet er nog veel onderzoek gebeuren. Enkel meer data toevoegen aan de huidige systemen is wellicht niét de oplossing.”

TAAL EN TECH HAND IN HAND

UGent-spin-off leert emoties in feedback te herkennen

Taalaanleg heeft ze altijd gehad, maar wat ze ermee wilde doen, ontdekte Ellen De Geyndt pas later. “Ik was naast taal ook geïnteresseerd in technologie, maar ik was me er niet bewust van dat ik die twee kon combineren”, zegt ze. Nu, jaren later, leidt ze AlfaSent, de eerste spin-off van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte in jaren.

Hoe ben je terechtgekomen bij taaltechnologie?

ELLEN DE GEYNDT: “Ik ben altijd al graag bezig geweest met taal, dus de opleiding toegepaste taalkunde was een evidente keuze. Nadat ik afgestudeerd was, kwam ik voor de vraag: wat wil ik daarmee doen? Werken als vertaler zag ik niet zitten, dus overwoog ik even om leerkracht te worden. In die periode kwam ik op een infosessie terecht over een nieuw postgraduaat ‘Computer Assisted Language Mediation’. Ik was meteen getriggerd door de combinatie van taal en het technische aspect.”

Daar heb je geleerd hoe je taal op een andere manier kan gebruiken?

“Grotendeels wel. Tijdens mijn opleiding toegepaste taalkunde aan de UGent had ik al enkele vakken die te maken hadden met taaltechnologie, maar die vakken stonden toen nog in hun kinderschoenen. Nadien leerde ik echt programmeren met Python en hoe taal en software hand in hand kunnen gaan.”

Hoe ben je dan uiteindelijk overstapt naar het oprichten van een softwarebedrijf?

“Na mijn studie ben ik aan de slag gegaan als *language engineer*, maar ik merkte dat mijn interesse lag bij andere toepassingen van taaltechnologie. Toen ik een vacature voor een onderzoeksproject zag aan de UGent dat daarmee te maken heeft, heb ik geen seconde getwijfeld. Het was de perfecte kans om mijn passie te volgen.”

Uit dat onderzoeksproject is AlfaSent ontstaan, een spin-off van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Wat is het?

“AlfaSent is een softwarebedrijf dat met AI-gebaseerde software bedrijven helpt om feedback sneller te analyseren. Denk bijvoorbeeld aan de beoordelingen van een hotel. Daarin spreken klanten over de locatie

van het hotel, de vriendelijkheid van het personeel of de kwaliteit van het ontbijt. Onze software analyseert die tekstjes en maakt een dashboard waarin de belangrijkste thema's en de emoties van klanten worden weergegeven.”

Jullie analyseren de emoties in die tekstjes?

“Ja, dat klopt. We analyseren het sentiment in de beoordelingen. Als je bijvoorbeeld in een review schrijft dat het ontbijt zo lekker was dat je alleen al daarvoor zou terugkeren naar het hotel, wil je zeggen dat je het ontbijt niet gewoon goed vond, maar uitzonderlijk goed. Die nuance leren wij de software aan, zodat een bedrijf niet gewoon ziet dat er positieve feedback is, maar dat de feedback op het ontbijt in dit geval uitzonderlijk goed is. AlfaSent moet dat op termijn volledig zelf kunnen en uit de context nieuwe dingen leren.”

Hoe zie je de toekomst van AlfaSent?

“Het is nog te vroeg om te zeggen waar we precies zullen eindigen, maar ons doel is om een mooi klantenportfolio op te bouwen en te groeien als bedrijf. We richten ons momenteel op grotere KMO's en groeiende bedrijven, maar wie weet waar we over een paar jaar zullen staan. We hebben niet de ambitie om de grootste start-up van het land te worden, maar we willen samen met onze klanten groeien en stappen zetten.” ■

gUM
GENTS
UNIVERSITEITS
MUSEUM
& PLANTENTUIN

28.03
2024
21.04
2025

Wonderkamer van de
WAAARHEID

EXPO + RONDLEIDINGEN + WORKSHOPS + PODCAST + MEER

De Standaard

knack

www.gum.gent

@GUMgent

Forum
voor
wetenschap,
twijfel
& kunst